PRZDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA

z katechezy w zakresie klasy I liceum do programu nr AZ-4-01/10 i podręcznika nr AZ-41-01/10-RA-7/13 *„Świadek Chrystusa w Kościele”*

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. KIM JESTEM?			
Uczeń: – nazywa człowieka dzieckiem Boga, – wymienia cechy charakteryzujące człowieka, – podaje znaczenie pojęcia: „wspólnota”, –definiuje, jakie cechy powinien posiadać świadek Chrystusa, – nazywa, czym jest „rozwój duchowy”, –podaje, co składa się na rozwój duchowy, – wyjaśnia znaczenie słowa: „Kościół” i „parafia”, – stwierdza, że rozwój duchowy jest człowiekowi potrzebny do dojrzałego przeżywania chrześcijaństwa i przezwyciężania zagrożeń wiary.	**Uczeń:** – objaśnia, że człowiek jest zdolny poznawać siebie i panować nad sobą, – wyjaśnia istotę życia wspólnotowego, – wyjaśnia, dlaczego człowiekowi potrzebny jest integralny rozwój, – objaśnia, na czym polega powołanie do dawania świadectwa, – streszcza słowa Chrystusa o powołaniu Piotra, – stwierdza, że pełnię człowieczeństwa możemy zobaczyć w Jezusie Chrystusie, – określa swoje miejsce i zadania w Kościele, – charakteryzuje wyzwania stojące przed katolikiem po przyjęciu sakramentu bierzmowania.	**Uczeń:** – nazywa, czym jest „świadectwo w wierze”, – podaje, kto jest fundamentem Kościoła założonego przez Chrystusa, – wymienia rodzaje wspólnot – dom, przyjaciele, grupa rówieśnicza, nowa klasa i szkoła, Ojczyzna, – wyjaśnia, że bycie człowiekiem jest ogromnym darem, ale stanowi również zadanie, – wyjaśnia, dlaczego świętych nazywamy świadkami, – uzasadnia swoją postawę względem Chrystusa, – wnioskuje, że Chrystus wskazuje człowiekowi drogę do zrozumienia swojego istnienia, – wnioskuje, że bycie świadkiem jest odpowiedzialnym i wymagającym zadaniem.	**Uczeń:** – uzasadnia swoją postawę zaangażowania w Kościele, – uzasadnia, dlaczego człowiek powinien rozwijać się duchowo, – uzasadnia osobiste zaangażowanie w życie wspólnotowe, – określa swoje możliwości rozwoju duchowego, – charakteryzuje swój wkład w życie wspólnoty, –charakteryzuje swoją postawę świadka względem innych ludzi, – charakteryzuje rolę Ducha Świętego w życiu Kościoła, –analizuje odpowiedzialność za życie we wspólnocie.
II. TAKA JEST NASZA WIARA			
Uczeń: – podaje, na czym polega wiara, – podaje przykłady z Pisma Świętego na temat Boga Ojca, – wylicza główne prawdy wiary, – podaje sposoby okazywania miłosierdzia, – podaje teksty źródłowe dotyczące Tajemnicy Wcielenia, – podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Trójcy Świętej, – wymienia objawienia maryjne w XIX i XX wieku, – podaje, kto jest autorem Biblii,	**Uczeń:** – wymienia zadania rozumu na drodze poznania ludzkiego, – wymienia teksty biblijne mówiące o Jezusie jako Pośredniku, – przytacza teksty z Pisma Świętego mówiące o Bogu Miłosiernym, – przytacza, czym jest „Pismo Święte”, – przytacza teksty biblijne dotyczące obietnicy zesłania Ducha Świętego, – wyjaśnia znaczenie pojęcia: „miłosierdzie”, – wyjaśnia, w czym przejawia się miłość	**Uczeń:** – przytacza zadania wiary na drodze poznania ludzkiego, – wymienia fragmenty Pisma Świętego mówiące o potrzebie przekazywania Objawienia Bożego, – wymienia etapy na drodze ku dojrzałości w wierze, – wyjaśnia, jaką rolę pełni wola człowieka w akcie wiary, – streszcza naukę Kościoła na temat wiary, – rozróżnia objawienie publiczne i prywatne,	**Uczeń:** – wylicza przymioty dojrzałej osobowości, – uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w życiu chrześcijanina, – wskazuje, że miłosierdzie jest istotnym rysem duchowej postawy chrześcijanina, – określa swoją współpracę z otrzymaną od Chrystusa łaską, – stosuje lekturę Pisma Świętego w odniesieniu do codziennego życia, – charakteryzuje własną postawę w naśladowaniu Jezusa Chrystusa, – wnioskuje, na czym polega uczestnictwo

– podaje, czym jest „wiara”, – wymienia przymioty Boga Ojca, – wyjaśnia znaczenie słów: „Jezus”, „Chrystus”, „Syn Boży”, – streszcza treść Dz 2,1-41, –wyjaśnia, że wiara łączy się z uczynkami, – wskazuje na wielką miłość Boga posyłającego Syna na świat, – stwierdza, że Jezus jest jedynym Pośrednikiem między Bogiem a ludźmi, – stwierdza, że słowo Boże jest zawarte nie tylko w Biblii, ale również w Tradycji Apostolskiej, – wskazuje na łączność Pisma Świętego i Tradycji w głoszeniu Objawienia Bożego, – stosuje poprawnie słowa: „Wcielenie”, „Odkupienie”, „Zmartwychwstanie”.	Boga do człowieka (miłosierdzie Boże), – wyjaśnia, dlaczego Jezusa nazywamy Pełnią Objawienia, – objaśnia związek życia ludzkiego z Osobą Jezusa Chrystusa, – wyjaśnia, czym jest natchnienie Pisma Świętego, – wyjaśnia teksty źródłowe mówiące o przekazywaniu Objawienia Bożego, – objaśnia, z czego wynikają zagrożenia dla życia wiarą, – wyjaśnia, jak stara się realizować poszczególne etapy dojrzałości w wierze, – określa, dlaczego człowiek powinien wierzyć w Opatrzność Bożą, – określa swoją postawę wobec Chrystusa, – wskazuje, na czym polega istota wszechmocy Boga, – charakteryzuje relację między wiarą a naukami przyrodniczymi, – charakteryzuje, czym jest „objawienie maryjne”.	– wybiera sposób obrony wiary, – wskazuje zagrożenia wiary, – uzasadnia, dlaczego objawienia prywatne są łaską, – wnioskuje, co powinien uczynić, by jego relacje z Chrystusem były przejawem dojrzałej wiary, – stwierdza, że jest powołany do głoszenia słowa Bożego, – dowodzi, że człowiek potrzebuje Bożego miłosierdzia, – dowodzi, że Jezus z miłości do nas podejmuje dzieło odkupienia, – dowodzi, że Jezus jest Pełnią Objawienia, – analizuje przesłanie Ojca Świętego skierowane do młodzieży, – redaguje modlitwę do Ducha Świętego, – redaguje słowa podziękowania Bogu Ojcu Wszechmogącemu.	w pośrednictwie Jezusowym, – charakteryzuje cel objawienia prywatnego, – przyjmuje odpowiedzialność za życie wiarą, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za życie zgodne ze słowem Bożym, – przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa i uobecnianie Chrystusa w świecie, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – dowodzi, że spotkanie z Jezusem, który jest Prawdą, nadaje sens ludzkiemu życiu.
III. OTO JA JESTEM Z WAMI			
Uczeń: – wymienia działania, które podejmowała Maryja na drodze pielgrzymowania ku Bogu, – wymienia warunki osiągnięcia dziecięctwa Bożego, – wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania, – podaje, czym jest „przebaczenie” i „pokuta”, – definiuje, czym jest „Eucharystia”, – podaje znaczenie sakramentu chorych, – podaje, że tylko Bóg powołuje do kapłaństwa, – wymienia warunki niezbędne do przyjęcia sakramentu kapłaństwa, – podaje koncepcję małżeństwa ukazaną jako rzeczywistość sakramentalną, – wymienia zadania małżonków zgodne z zamysłem Boga,	**Uczeń:** – wymienia główne tematy Ślubów Jasnogórskich, – wymienia przyczyny zniewolenia człowieka, – wyjaśnia znaczenie pomocy chorym i cierpiącym, – wyjaśnia, dlaczego Chrystus jest jedynym Kapłanem, – wyjaśnia wartości małżeństwa związane z wzrastaniem w miłości ku Bogu i ludziom, – objaśnia wymiar wspólnotowy małżeństwa, – wyjaśnia, dlaczego należy modlić się o miłość dla siebie i innych osób, – ilustruje działalność bł. ks. Jerzego Popiełuszki, – wyjaśnia, jaki jest warunek trwania w zjednoczeniu z Chrystusem, – wyjaśnia, na czym polega wspólnotowy	**Uczeń:** – wylicza święta maryjne, – przytacza teksty biblijne mówiące o istocie Eucharystii, – podaje dokumenty, które powstały w myśl założeń Soboru Watykańskiego II, – podaje najważniejsze osiągnięcia kardynałów okresu międzywojennego, – ilustruje pontyfikaty poszczególnych papieży, – wyjaśnia powód ekspiacji podjętej przez Jana Pawła II, – wyjaśnia najważniejsze postanowienia konkordatu z 1925 roku, – rozróżnia postawy służące człowiekowi, od postaw utrudniających pomoc oraz działanie we wspólnocie, – uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest największym skarbem i świętością chrześcijan, – opisuje liturgię sakramentu namaszczenia	**Uczeń:** – podaje znaczenie osobistej modlitwy za osobę potrzebującą wsparcia, – przytacza postawy zalecane przez św. Pawła wobec bliźnich, – wymienia dokumenty Soboru Watykańskiego II, – wylicza inicjatywy podejmowane przez prymasa A. Hlonda i Sf. Wyszyńskiego w celu umocnienia wiary w Narodzie, – wymienia najważniejsze osobistości Kościoła katolickiego w Polsce okresu międzywojennego, – przytacza wydarzenia, które papież określa mianem „grzechów Kościoła”, – streszcza teksty źródłowe encykliki społecznej, – objaśnia, dlaczego potrzebna była odnowa Kościoła po II wojnie światowej, – objaśnia hasło soborowe „Aggiornamen-

– definiuje sakrament namaszczenia chorych, – wymienia działania, którymi zajmuje się Caritas Polska, – wymienia omawianych papieży, – podaje definicję „Soboru”, – wymienia sposoby zaangażowania świeckich w życie Kościoła, – podaje znaczenie słów: „świadectwo”, „męczeństwo”, – wymienia pielgrzymki Jana Pawła II do Polski, – nazywa, czym jest „męczeństwo”, – streszcza fragmenty Pisma Świętego mówiące o Ludzie Bożym, – streszcza scenę Zwiastowania, – wskazuje, że członkowie Ludu Bożego są powołani do świętości, – wskazuje jak można naśladować Maryję, – wskazuje Chrystusa jako wzór synostwa Bożego, – wskazuje na istotny przymiot małżeństwa, jakim jest świętość.	charakter powołania ludzkiego, – wyjaśnia teksty Katechizmu Kościoła Katolickiego na temat powołania do świętości, – wyjaśnia, kiedy władza sprawowana jest w sposób prawowity, – wyjaśnia słowa: „zło dobrem zwyciężaj”, – określa wkład papieża Jana XXIII i Pawła VI w dzieło Soborowe, – opisuje pontyfikat Benedykta XVI, – charakteryzuje Kościół otwarty na problemy współczesnego świata, – wskazuje najważniejsze wydarzenia pontyfikatu Jana Pawła II i tezy nauczania papieża, – opisuje okoliczności podpisania konkordatu z 1925 roku, – wskazuje na ruchy i stowarzyszenia religijne działające w latach międzywojennych, – opowiada jak doszło do powstania Ślubów Jasnogórskich, – wybiera sposób włączenia się w ożywienie Kościoła współczesnego, – wskazuje rolę wybranych świętych w dziejach Kościoła i Polski, – wskazuje sposoby realizowania powołań kapłańskich.	chorych, – uzasadnia, że cierpienie ma swoje źródło w Chrystusie, – wyszczególnia zmiany, jakie chciał w Kościele przeprowadzić Jan XXIII, – uzasadnia potrzebę modlitwy o trwanie w prawdzie i wolności, – stwierdza potrzebę przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych, – określa skutki sakramentu święceń kapłańskich, – wskazuje sposób realizacji drogi powołania do świętości i dawania świadectwa wiary, – opisuje kapłanów, którzy dali świadectwo męczeństwa, – dowodzi, dlaczego Eucharystia jest zadatkiem życia wiecznego, – analizuje naukę Ojca Świętego skierowaną do małżeństw, – dowodzi, że działanie wspólnotowe jest bardziej skuteczne od działanie jednostkowego, – analizuje słowa Jezusa o powołaniu, – redaguje modlitwę o właściwą realizację powołania.	to”, –wskazuje na postawę odpowiedzialności za dzieło odnowy Kościoła, – charakteryzuje przebieg Soboru Watykańskiego II, – wskazuje na postać błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki jako wzoru życia chrześcijańskiego, – dowodzi sensu cierpienia, – analizuje wpływ autentycznie chrześcijańskiego życia na budzenie powołań kapłańskich i zakonnych, – analizuje swoje zaangażowanie w pomoc innym, – dowodzi, że treści Wielkiej Nowenny Narodu Polskiego są aktualne także dzisiaj.
IV. CO MAM CZYNIĆ			
Uczeń: – podaje, na czym polega wolność osoby ludzkiej, – wskazuje na Osobę Zbawiciela jako fundament wolności, – podaje, z czego wypływa i na czym polega godność człowieka, – podaje znaczenie słowa „powołanie”, – wymienia cechy chrześcijańskiej miłości, – wskazuje na osobę Chrystusa jako wzór prawdziwej miłości bliźniego, – stwierdza, że współpraca z Bogiem nadaje ostateczny sens działalności człowieka, – wymienia osiem błogosławieństw, – wymienia instytucje składające się na Kościół lokalny,	**Uczeń:** – wyjaśnia pojęcie „wolności” na podstawie Pisma Świętego, – wyjaśnia konieczność poszanowania każdej osoby ludzkiej jako dziecka Bożego, – wskazuje na Ewangelię jako źródło poszanowania godności i praw człowieka, – wyszczególnia zaangażowanie ludzi świeckich w swojej parafii, – objaśnia, na czym polega współpraca człowieka z Bogiem w kształtowaniu świata, – określa źródło chrześcijańskiej miłości, – charakteryzuje postawę chrześcijańską wobec bliźniego, – wyjaśnia pojęcie „błogosławieni”,	**Uczeń:** – uzasadnia potrzebę czynienie dobra jako drogi do wolności, – dowodzi, że Chrystus pozwala stać się pełniej człowiekiem, – dowodzi potrzebę współpracy z Bogiem w udoskonalaniu świata, – redaguje modlitwę o właściwe rozpoznanie i realizację swojego powołania, – dowodzi, że człowiek jest powołany do niesienia chrześcijańskiej miłości, – uzasadnia potrzebę świadectwa chrześcijańskiego życia w prawdzie i miłości, – uzasadnia potrzebę rozwoju wiary we własnym środowisku, – dowodzi potrzeby pracy ludzi świeckich	**Uczeń:** – przyjmuje odpowiedzialność za poszanowanie godności własnej i bliźniego, – przyjmuje odpowiedzialność za głoszenie Chrystusowego orędzia prawdy i miłości, – przyjmuje odpowiedzialność za wspólnotę Kościoła, – przyjmuje odpowiedzialność za misje w Kościele, – przytacza wydarzenia z życia Jerzego Ciesielskiego, – określa drogę pracy nad sobą, by żyć większą miłością na co dzień, – wyjaśnia znaczenie poszczególnych struktur Kościoła lokalnego, – wskazuje na związek misji Kościoła z

– podaje znaczenie słów: „parafia”, „osoba świecka”, – wymienia, w jakich funkcjach Chrystusa mają udział świeccy, – podaje, czym jest Kościół jako „wspólnota wspólnot”, – wymienia różne wspólnoty religijne działające w Kościele, – podaje znaczenie nakazu misyjnego Chrystusa.	– wskazuje na Chrystusa, jako źródło prawdy i miłości, – wyjaśnia, na czym polega teologiczny wymiar zaangażowania świeckich na rzecz parafii, – wskazuje na miejsce świeckich we wspólnocie parafialnej, – wyjaśnia, jakie jest znaczenie wspólnot religijnych, – wskazuje na potrzebę zaangażowania się w życie wspólnoty całego Kościoła, – objaśnia cele misyjne Kościoła, – używa poprawnie terminu „misje w Kościele”, „misja Kościoła”, „nowa ewangelizacja”.	w parafii, – uzasadnia osobiste zaangażowanie w rozwój misji w Kościele, – analizuje rolę misji parafialnych, – stwierdza potrzebę zaangażowania się Kościoła w obronie godności człowieka, – przytacza przykłady zaangażowania osób świeckich w parafiach, – objaśnia, co nadaje najgłębszy sens działaniu człowieka, – wskazuje na rolę i pomoc Kościoła w kształtowaniu odpowiedzialnych postaw.	Ewangelią.
V. GDY SIĘ MODLICIE			
Uczeń: – podaje znaczenie słowa: „świadectwo”, – wymienia cechy prawdziwego świadka Chrystusa, – definiuje, czym jest Modlitwa Arcykapłańska, – definiuje pojęcie „psalm”, – podaje przykłady modlitwy postaci biblijnych, – wymienia formy modlitwy i rodzaje modlitwy, – podaje przykłady osób, które w swoim życiu zachowywały właściwą postawę modlitewną, – przytacza teksty źródłowe mówiące o postawach modlitewnych, – nazywa różne znaki i gesty liturgiczne, – podaje, czym jest niedziela dla chrześcijanina, – streszcza rozmowę Jezusa z Ojcem, – streszcza teksty źródłowe dotyczące zależności między modlitwą i wiarą, – określa, czym jest modlitwa.	**Uczeń:** – objaśnia, na czym polega powszechne powołanie do dawania świadectwa wiary, – wyjaśnia wybrane psalmy, – wyjaśnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu, – objaśnia, jaki wpływ ma modlitwa na życie chrześcijanina, – wyjaśnia znaczenie słowa „liturgia”, – wyjaśnia sens świętowania niedzieli, – rozróżnia rodzaje modlitwy na przykładzie psalmów, – wskazuje na aktualne możliwości realizacji świadectwa wiary, – wskazuje na sytuacje życiowe opisane w psalmach, – wskazuje rolę, jaką w modlitwie pełni wiara, – charakteryzuje poszczególne formy i rodzaje modlitwy, – określa cechy właściwej postawy modlitewnej, – opisuje postawy modlitewne, – stosuje poznane postawy modlitewne w codzienności.	**Uczeń:** – wymienia warunki dobrej modlitwy, – streszcza teksty źródłowe dotyczące modlitwy Jezusa, – uzasadnia, dlaczego Jezus jest wzorem modlitwy, – uzasadnia potrzebę pogłębiania relacji z Bogiem, – uzasadnia konieczność różnych form i rodzajów modlitwy, – charakteryzuje Modlitwę Arcykapłańską jako wzór modlitwy dla chrześcijanina, – dowodzi potrzeby dawania świadectwa wiary, – analizuje postawę Jezusa na modlitwie w odniesieniu do życia chrześcijanina, – przyjmuje odpowiedzialność za własne życie modlitewne, – analizuje głębię modlitwy psalmami, – analizuje swoją postawę modlitewną wobec Boga Ojca, – analizuje teksty biblijne o liturgii, – analizuje, w jaki sposób należy przeżywać niedzielę jako Dzień Pański.	**Uczeń:** – wyjaśnia naukę Kościoła odnośnie do modlitwy, będącej spotkaniem z Bogiem w sercu, – uzasadnia potrzebę troski o rozwój wiary, by coraz pełniej świadczyć o Bogu, – wskazuje zasady i cechy, dzięki którym niedziela ma szczególny charakter dla chrześcijanina, – charakteryzuje swoje zaangażowanie w liturgię Kościoła, – przyjmuje odpowiedzialność za własną modlitwę, – planuje podjęcie ciągłej troski o właściwą postawę modlitewną, – przyjmuje odpowiedzialność za świętowanie Dnia Pańskiego.
VI. ROK KOŚCIOŁA			

Uczeń: – podaje, że Bóg jest miłością, – przytacza fragmenty Pisma Świętego dotyczące świętości, – wymienia polskich świętych i błogosławionych wyniesionych na ołtarze przez Jana Pawła II, – podaje, czym jest Mistyczne Ciało Chrystusa, – podaje, że miłość do Ojczyzny wypływa z miłości do Boga, – podaje, czym jest Adwent, – przytacza fragmenty z Pisma Świętego mówiące o Wcieleniu Syna Bożego, – podaje, kto stanowi wzór dla człowieka, – przytacza teksty Pisma Świętego wskazujące na wartość pokoju, – podaje znaczenie pojęć: pokuta i pojednanie, – wymienia warunki dobrej spowiedzi, – przytacza teksty Pisma Świętego wskazujące na potrzebę pokuty i pojednania, – przytacza tekst biblijny o zmartwychwstaniu, – przytacza tekst biblijny o Zesłaniu Ducha Świętego, – stwierdza, że jedyną prawdą jest Chrystus zmartwychwstały, – stwierdza działanie Ducha Świętego w codziennym życiu chrześcijanina, – określa zadania chrześcijanina we współczesnym świecie.	**Uczeń:** – wyjaśnia, czym jest miłość i miłosierdzie, – objaśnia, że największym przykazaniem jest miłość do Boga i bliźniego, – wyjaśnia pojęcia „święty” i „błogosławiony” w kontekście biblijnym, – streszcza życiorysy dwóch wybranych świętych, – wyjaśnia, czym jest prawda o Świętych Obcowaniu, – używa poprawnie terminów: Kościół pielgrzymujący, Kościół cierpiący, Kościół tryumfujący, – wyjaśnia, jakie elementy składają się na pojęcie „Ojczyzna”, – objaśnia, czym jest patriotyzm, – wyjaśnia potrzebę godnego przeżywania Adwentu, – objaśnia znaczenie przyjścia Chrystusa na ziemię, – wyjaśnia, że życie jest darem Bożym, – objaśnia, że życie ludzkie jest wartością, – wyjaśnia pojęcie „pokoju”, – objaśnia, na czym polega wartość pokuty w życiu chrześcijanina, – objaśnia, w jaki sposób miłość zwyciężyła, – wyjaśnia, że zmartwychwstanie Chrystusa to dar od Boga, – objaśnia, kim jest Trzecia Osoba Boska, – wyjaśnia, na czym polega działanie Ducha Świętego w życiu człowieka, – wskazuje drogę wiodącą ku zbawieniu, – wskazuje na znaczenie i role nabożeństw wielkopostnych: droga krzyżowa, gorzkie żale, – wskazuje, czym są uczynki miłosierdzia, – charakteryzuje liturgię okresu Adwentu, – wskazuje na znaczenie Wcielenia Syna Bożego, – określa zadania Ducha Świętego w Kościele, – charakteryzuje postać Maryi.	**Uczeń:** – przytacza wydarzenia z życia Maryi, w których dochowywała wierności Bogu, – wyjaśnia rolę Maryi w historii zbawienia, – uzasadnia potrzebę modlitwy do Boga za wstawiennictwem świętych, – określa zagrożenia miłości we współczesnym świecie, – uzasadnia potrzebę umacniania wiary przez sakramenty święte, – uzasadnia znaczenie pokoju dla wszystkich ludzi, – charakteryzuje swoją wiarę, nadzieję i miłość względem Boga, – uzasadnia znaczenie pojednania i pokuty dla wszystkich ludzi, – wybiera sposób na realizację swojej drogi do świętości, – uzasadnia potrzebę naśladowania Maryi w Jej wierze, nadziei i miłości, – wskazuje na potrzebę odpowiedzialności za Ojczyznę, – wskazuje wartość pokoju dla chrześcijanina, – wskazuje bezpieczną drogę do zmartwychwstałego Chrystusa, – dowodzi potrzeby okazywania miłości bliźnim, – dowodzi prawdy, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości i może ją osiągnąć, – dowodzi swojego przywiązania do Ojczyzny, – redaguje modlitwę o dobre przeżycie Adwentu, – dowodzi, że spotkanie z Bogiem w sakramentach świętych nadaje sens i wartość ludzkiemu życiu, – analizuje wartości prowadzące do życia w pokoju, – analizuje swoje postępowanie w świetle życia Maryi.	**Uczeń:** – określa swoje życie w świetle nauki Kościoła, – uzasadnia, dlaczego należy wypełniać określone powinności wobec Ojczyzny, – przyjmuje postawę odpowiedzialność za zmarłych członków Kościoła, którzy znajdują się w czyśćcu, – przyjmuje odpowiedzialność za swoją Ojczyznę, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się na spotkanie z przychodzącym Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za stawanie się w pełni człowiekiem, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się do przyjęcia sakramentu pokuty, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje zbawienie, – planuje troszczyć się o jakość swojej modlitwy, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój cnót Boskich w swoim życiu, – analizuje naukę Kościoła mówiącą o świętych i błogosławionych, – dowodzi, że istota człowieczeństwa może być poznana tylko w świetle Wcielenia Syna Bożego.